

Hij werd geëvacueerd naar Batavia, waar hij luisterrijk werd ontvangen. Hij vermoedde niets van de oorzaak.

Gedurende zijne reis van Atjeh was te Batavia n.l. het Koninklijk Besluit ontvangen, waarbij de Inlandsche sergeant Achmad voor zijn moedig gedrag op Atjeh beloond werd met het ridderkruis der Militaire Willemsorde. De troepen stonden op het Waterlooplein gereed om hem te ontvangen. De muziek speelde bij zijne aankomst. Daarna werd voor hem gedéfileerd en hem het ridderkruis op de borst gespeld.

Hij wist niet, of hij droomde of waakte; het duizelde hem.

Nadat de officieren hem geluk hadden gewenscht, kwam een adjudant van den Gouverneur-Generaal hem de hand drukken en vroeg namens Zijne Excellentie, wat Achmad wenschte. Zoo het mogelijk was, had de landvoogd gezegd, zou zijn verzoek worden ingewilligd.

Eerst wist hij niet wat te antwoorden, doch eensklaps verscheen hem Sarina in den geest.

„Ik heb een verzoek,” zei Achmad; „wanneer dat kan worden ingewilligd, maakt de toewan besar 1) mij nog gelukkiger, dan ik nu reeds ben. Nu ik ongeschikt ben, om in het leger te blijven en ik aan mijn pensioen en riddersoldij genoeg heb, om fatsoenlijk te leven, zou ik gaarne kapala-kampong willen worden van eene der negorijen uit de buurt, waar ik geboren ben. Ik kom uit de assistent-residentie Malang.”

„Ik zal uw verzoek overbrengen en zoodra ik eenige zekerheid heb, zal ik u bericht zenden.”

De Gouverneur-Generaal liet onmiddellijk in het belang van Achmad naar den assistent-resident van Malang telegrafeeren, om te weten of in een der kampongs uit de afdeeling spoedig eene vacature van kapala-kampong open kwam. Het antwoord was boven verwachting.

Het hoofd van kampong P.... was n.l. afgezet wegens wangedrag. De bevolking wilde zekeren Pa-Achmad tot diens opvolger, doch het Europeesch bestuur was om gegronde redenen tegen diens verkiezing.

Zoo werd de gewezen sergeant Achmad nog dienzelfden dag benoemd tot hoofd van den kampong zijner geboorte.

Een paar dagen later, toen hij de reis naar Java's oosthoek zou aanvaarden, werd hem door een onbekende een compleet stel Inlandsche kleeding gebracht, dat er beter uitzag dan Achmad ooit gedragen had. Eene prachtige kris was er bij gevoegd.

Ook kon hij niet begrijpen, dat hij zooveel geld had opgespaard, als de kapitein hem liet uitbetalen.

Maakte de benoeming tot kapala-kampong hem overgelukkig, hij martelde zich met het peinzen over de oorzaak, waarom Saridin, Sarina's vader, geen kapala-kampong meer was. Zou hij overleden zijn? En wat zou er van Sarina geworden zijn? Zou zij wellicht vertrokken zijn? Zou hij haar kunnen vinden?

1) Groot heer.